

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

PHILIPPE LÉGER

11 päivänä syyskuuta 2003¹

1. Onko kansallisilla tulliviranomaisilla oikeus harkintansa mukaan kumota taloudellisille toimijoille tavaroiden tariffiluokittelua varten antamansa sitovat tariffitiedot, jos ne muuttavat sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa?

2. Gerechtshof te Amsterdam (Alankomaat) kysyy tätä irtainten esineiden ja maataloustuotteiden tariffiluokittelua koskevissa asioissa, joissa osapuolina ovat toisaalta kaksi yritystä, joista toinen on sijoittautunut Alankomaihin ja toinen Kyprokseen, ja toisaalta Alankomaiden tulliviranomaiset.

3. Tällä kysymyksellä yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään täsmentämään yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92,² sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä joulukuuta 1996 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97,³ tiettyjen säännösten merkitystä ja soveltamisalaa.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — EYVL L 302, s. 1.

3 — EYVL L 17, s. 1.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Sitova tariffitieto on asiakirja, jolla Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden tulliviranomaiset antavat taloudellisille toimijoille näiden pyynnöstä tiedon siitä, mihin (tullinimikkeistön mukaiseen) tariffinimikkeeseen tavara on luokiteltava, kun taloudelliset toimijat suunnittelevat sen tuontia tai vientiä. Tämän tullinimikkeistön tietynlaista tulkintaa edellyttävän tiedon perusteella taloudelliset toimijat voivat ennakoida (maksettavakseen tulevat) tuonti- tai vientitullit ja laskea (niille maksettavien yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien vientitukien määrän).

5. Tulliviranomaisten on annettava sitovia tariffitietoja ja lähtökohtaisesti noudatettava niitä tiettyinä ajanjaksona tullimuodollisuuksia täytettäessä eli suunniteltua tuonti- tai vientitapahtumaa toteutettaessa.

6. Tästä kaksitahoisesta velvollisuudesta on säädetty jäsenvaltioiden tulliviranomais-
ten antamista tiedoista, jotka koskevat
tavaroiden luokittelua tullinimikkeistöön,
20 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa
neuvoston asetuksessa (ETY) N:o
1715/90.⁴ Velvollisuudella pyritään takaa-
maan taloudellisille toimijoille tietty oikeus-
varmuus niiden harjoittaessa toimintaansa
sekä helpottamaan tulliviranomaisten työtä
ja lisäämään yhteisön tullioikeuden sovel-
tamisen yhtenäisyyttä.⁵ Järjestelmä on pää-
osiltaan sisällytetty yhteisön tullikodek-
siin⁶ ja tämän soveltamisasetukseen.⁷

7. Sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus on
esitettävä kirjallisesti ja osoitettava joko sen
jäsenvaltion (tai niiden jäsenvaltioiden)
toimivaltaisille tulliviranomaisille, jossa
(tai joissa) kyseistä tietoa käytetään, taikka
sen jäsenvaltion toimivaltaisille tulliviran-
omaisille, johon hakija on sijoittautunut.⁸
Jotta toimivaltaiset tulliviranomaiset voisi-
vat hyväksyä sitovaa tariffitietoa koskevan
hakemuksen, asianomaisen on esitettävä
tiettyjä tietoja.⁹

8. Sitova tariffitieto on voimassa kuusi
vuotta siitä ajankohdasta, jona se on
annettu.¹⁰ Tänä aikana se sitoo samoin
edellytyksin sekä sen antaneita tulliviran-
omaisia että kaikkien muiden jäsenvaltioiden
tulliviranomaisia.¹¹

9. Sitova tariffitieto voidaan kuitenkin
mitätöidä, jos se perustuu hakijan antamiin
epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.¹²

10. Yhteisön tullikodeksin, sellaisena
kuin se oli voimassa tosiseikkojen tapah-
tuma-aikaan,¹³ 12 artiklan 5 kohdassa
säädetään, että sitova tariffitieto ”lakkaa
olemasta voimassa:

a) tariffien osalta:

i) jos annetaan asetus eikä tieto enää
ole kyseisellä asetuksella säädetyn
oikeuden mukainen,

4 — EYVL L 160, s. 1.

5 — Kolmas perustelukappale.

6 — Yhteisön tullikodeksin I osaston 2 luvun 3 jakso.

7 — Yhteisön tullikodeksin soveltamista koskevista säännök-
sistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission
asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1; jäljem-
pänä soveltamisasetus) II osasto.

8 — Yhteisön tullikodeksin 12 artiklan 1 kohta ja soveltamis-
asetuksen 6 artiklan 1 kohta.

9 — Soveltamisasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohta.

10 — Yhteisön tullikodeksin 12 artiklan 4 kohta.

11 — Yhteisön tullikodeksin 12 artiklan 2 kohta ja soveltami-
sasetuksen 11 artikla.

12 — Yhteisön tullikodeksin 12 artiklan 4 kohta.

13 — Sellaisena kuin se on muutettuna 1.1.1997 voimaan
tulleella asetuksella N:o 82/97, sellaisena kuin tämä on
oikaistuna (EYVL L 179, s. 11).

ii) jos se tulee ristiriitaiseksi — —
nimikkeistön tulkinnan kanssa:

— yhteisön tasolla yhdistetyn
nimikkeistön selityksiin tehdyn
muutoksen tai Euroopan yhteisöjen
tuomioistuimen tuomion
takia,¹⁴

— kansainvälisellä tasolla — —
tariffiin luokittelua koskevan
lausunnon tai harmonoidun
tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän
nimikkeistön selityksiin
tehdyn muutoksen vuoksi,

iii) jos se kumotaan tai sitä muutetaan
9 artiklan mukaisesti ja jos sitovan
tiedon saajalle ilmoitetaan sen
kumoamisesta tai muuttamisesta.”

11. Yhteisön tullikoodeksin 9 artiklassa,
johon edellä lainatuissa säännöksissä viitataan,
säädetään seuraavaa:

14 — Jäljempänä täsmennetään, että sitova tariffitieto lakkaa olemasta voimassa ajankohtana, jona kyseiset ”toimenpiteet” julkaistaan.

”1. Asianomaiselle myönteinen päätös on
muissa kuin 8 artiklassa tarkoitetuissa
tapauksissa [joissa myönteinen päätös on
peruutettava, koska se on tehty epätarkkojen
tai puutteellisten tietojen perusteella]
kumottava tai sitä on muutettava, jos yksi
tai useampi sen tekemisen edellytyksistä ei
ole täyttynyt tai ei enää täyty.

2. Asianomaiselle myönteinen päätös voi-
daan kumota, jos henkilö, jolle se on
osoitettu, jättää täyttämättä päätökseen
perustuvan velvollisuutensa.

— —”

12. Tulliviranomaisten on toimitettava
komissiolle jäljennös taloudelliselle toimi-
jalle tiedoksi annetusta sitovasta tariffitiedo-
sta ja siihen liittyvistä tiedoista sekä
ilmoitettava sille tiedon mahdollisesta mitä-
toimisesta tai voimassaolon lakkaami-
sesta.¹⁵

13. On nimenomaisesti säädetty tariffitiedo-
n voimassaolon lakkaamisen lieventämi-
sestä tiedon saajan eduksi tietyissä erityis-
tilanteissa.

14. Yhteisön tullikoodeksin 12 artiklan
6 kohdassa (sellaisena kuin se oli voimassa
tosiseikkojen tapahtuma-aikaan) nimittäin

15 — Soveltamisasetuksen 8 artiklan 1 kohta ja 13 artikla.

säädetään, että ”sitovan tiedon, joka lakkaa olemasta voimassa 5 kohdan a alakohdan ii tai iii alakohdan — mukaisesti, saaja voi jatkaa sen käyttöä kuuden kuukauden ajan mainitusta julkaisemisesta tai ilmoituksesta, jos tämä on sitovan tiedon perusteella ennen kyseisen toimenpiteen toteuttamista tehnyt sitovia ja lopullisia kyseisten tavaroiden ostoa tai myyntiä koskevia sopimuksia”. Samassa kohdassa täsmennetään, että ”tuotteisiin, joista tullimuodollisuuksia täytettäessä esitetään tuonti-, vienti- tai ennakkovahvistustodistus, sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden määräajan asemesta kyseisen todistuksen jäljellä olevaa voimassaoloaika”.

II Tosiseikat ja pääasian käsittelyn vaiheet

A *Asia C-133/02*

15. Alankomaihin sijoittautunut yhtiö Timmermans Diessen BV (jäljempänä Timmermans) teki 12.1.1999 Alankomaiden tulliviranomaisille (Roosendaalin tullialueelle) hakemuksen, jossa se pyysi sitovaa tariffitietoa (PartyLite Trading SA:n valmistamille) irtaimille esineille, joita se kuvaili lasisiksi kynttilänjaloiksi ja jotka sen mukaan kuuluivat tariffinimikkeeseen 9405 50 00 90. Hakemuksensa tueksi Timmermans totesi, että aikaisemmin anne-

tussa sitovassa tariffitiedossa oli jo hyväksytty tämä tariffiluokittelu samantyyppisten tavaroiden osalta, ja se esitti luettelon, jossa oli esitelty kaikki sen myyntiin tarjoamat tuotteet ja jossa oli erityisesti valokuvia kyseisistä tavaroista.

16. Toimivaltaiset tulliviranomaiset antoivat 15.1.1999 sitovan tariffitiedon, joka vastasi Timmermansin hakemusta täysin (tavaroiden kuvauksen ja niiden tariffiluokittelun osalta).

17. Toimivaltaiset tulliviranomaiset kuitenkin kumosivat sitovan tariffitiedon 19.3.1999 siitä syystä, että perusteellisemmassa tarkastelussa ja sovellettavan nimikkeistön tulkinnasta läheisen tullialueen viranomaisten kanssa käydyissä keskusteluissa oli osoittautunut, että kyseiset tavarat oli luokiteltava tariffinimikkeeseen 7013 29 91 00 (eikä alun perin hyväksytyyn nimikkeeseen) lasiesineinä, jollaisia käytetään pöytä-, keittiö-, toaletti- tai toimistoesineinä jne. Kumoamispäätöksen vaikutusten määrättiin alkavan päätöksen tekopäivästä.

18. Timmermans teki 29.3.1999 kumoamispäätöksestä oikaisuvaatimuksen. Oikaisuvaatimus hylättiin 20.5.1999 tehdyllä päätöksellä. Timmermans valitti viimeksi mainitusta päätöksestä 12.6.1999 ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

19. Timmermans vetoaa valituksensa tueksi siihen, että sitovan tariffitiedon antaminen on saanut aikaan käsityksen, että sen mukainen tariffiluokittelu sitoo seuraavien vuosien ajan ja ettei sitä muuteta, joten tariffitiedon kumoamisella on loukattu luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatetta. Toimivaltaisten tulliviranomaisten mukaan riidanalainen kumoaminen perustuu yhteisön tullikoodeksiin 9 artiklan 1 kohtaan yhdessä 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan kanssa.

22. Hoogenboom haki 6.2.1998 samoilta tulliviranomaisilta neljää sitovaa tariffitietoa (aikaisemmassa sitovassa tariffitiedossa tarkoitettuja tuotteita vastaaville) tuotteille, joita se kuvailli lisättyä kidesokeria sisältäviksi säilötyiksi omenoiksi, hasselpähkinöiksi ja auringonkukan siemeniksi (ja jotka hakijan mukaan kuuluivat tariffinimikkeisiin 2008 99 49 30 00, 2008 19 19 10 00 ja 2008 19 19 90 00) ja paahtamattomiksi maapähkinöiksi (jotka samaten hakijan mukaan kuuluivat tariffinimikkeeseen 2008 11 94 00 00).

B *Asia C-134/02*

23. Kyseiset tulliviranomaiset antoivat 26.2.1998 neljä sitovaa tariffitietoa, jotka vastasivat Hoogenboomin hakemuksia täysin.

20. Kyproksen sijoittautunut yhtiö Hoogenboom Production Ltd (jäljempänä Hoogenboom) teki 9.10.1997 Alankomaiden tulliviranomaisille (Rotterdamin tullialueelle) hakemuksen, jossa se pyysi sitovaa tariffitietoa tuotteille, joita se kuvailli "lisättyä kidesokeria sisältäviksi säilötyiksi aprikooseiksi" ja jotka sen mukaan kuuluivat tariffinimikkeeseen 2008 50 61 00.

24. Tulliviranomaiset kuitenkin kumosivat 6.10.1998 kaikki sitovat tariffitiedot (joita oli yhteensä viisi) siitä syystä, että kyseessä olevat tuotteet oli luokiteltava tariffinimikkeeseen 1701¹⁶ eikä alun perin määrättyyn tämän nimikkeen sanamuoto esti luokittelun siihen.¹⁷ Tässä yhteydessä tulliviranomaiset sallivat, että Hoogenboom voi jatkaa kumottujen sitovien tariffitietojen käyttöä 31.12.1998 saakka.

21. Kyseiset tulliviranomaiset antoivat 5.12.1997 sitovan tariffitiedon, joka vastasi Hoogenboomin hakemusta täysin (tuotteiden kuvauksen ja niiden tariffinimikkeen osalta).

16 — Tariffinimikkeen 1701 soveltamisalaa kuuluvat "ruokojen juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeät".

17 — Tariffinimikkeen 2008 soveltamisalaa kuuluvat "muulla tavoin valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumatottomat".

25. Hoogenboom teki 9.11.1998 kumoamispäätöksestä oikaisuvaatimuksen, joka hylättiin 25.3.1999 tehdyllä päätöksellä. Hoogenboom valitti viimeksi mainitusta päätöksestä 23.4.1999 ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

26. Hoogenboom vetoaa valituksensa tueksi siihen, ettei kumoamispäätökselle ole mitään oikeudellista perustaa sen enempää yhteisön tullikoodeksin 9 artiklassa kuin sen 12 artiklan 5 kohdassa. Tulliviranomaiset riitauttavat näiden säännösten tulkinnan ja katsovat päinvastoin, että 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetään nimenomaisesti tällaisesta kumoamismahdollisuudesta sellaisten tapausten varalta, joissa tulliviranomaiset ovat selvästi erehtyneet tavaroiden tariffiluokittelussa.

III Ennakkoratkaisukysymys

27. *Gerechtshof te Amsterdam* on nämä asianosaisten esiin tuomat käsitykset huomioon ottaen päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Voidaanko yhteisön tullikoodeksin 9 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohtaa pitää sellaisena oikeudellisena perustana, jonka nojalla tulliviranomaiset voivat kumota sitovan

tariffitiedon, kun ne muuttavat kyseessä olevien tavaroiden tariffiluokitteluun sovellettavia säännöksiä koskevaa, tariffitiedossa esitettyä tulkintaa, myös silloin, kun kantaa muutetaan kuuden vuoden määräajan kuluessa?”

IV Asian käsittelyyn osallistuneiden huomautukset

28. Istuntoon osallistuneiden *Timmermansin* ja *Hoogenboomin* mukaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, etteivät kansalliset tulliviranomaiset voi muuttaa sitovaa tariffitietoa yksipuolisesti.¹⁸ *Timmermansin* ja *Hoogenboomin* mukaan kansalliset tulliviranomaiset eivät voi muuttaa sitovaa tariffitietoa omasta aloitteestaan vaan ainoastaan komission aloitteesta. Päinvastaisen kannan hyväksyminen vaarantaisi vaatimukset oikeusvarmuudesta (sitovien tariffitietojen käyttöön otolla tavoitellun päämäärän vastaisesti) ja yhteisön oikeuden yhdenmukaisesta soveltamisesta (erityisesti siinä tapauksessa, että kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaiset muuttaisivat samaa sitovaa tariffitietoa kukin mielensä mukaan).

29. Alankomaiden hallituksen mukaan kansallisilla tulliviranomaisilla on oikeus muuttaa sitovaa tariffitietoa, jos ne yksi-

18 — Pääasioiden valittajat ovat viitanneet asiassa C-250/91, *Hewlett Packard France*, 1.4.1993 annettuun tuomioon (Kok. 1993, s. I-1819) ja asiassa C-315/96, *Lopex Export*, 29.1.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. I-317).

tyiskohtaisemman tarkastelun jälkeen katsovat, että kyseiset tavarat on luokiteltava johonkin toiseen tariffinimikkeeseen, koska on tapahtunut arviointivirhe tai tariffiluokittelua koskevat käsitykset ovat muuttuneet.

30. Alankomaiden hallitus vetoaa tämän käsityksen tueksi siihen, että yhteisön tullikoodeksin 9 artiklan 1 kohdassa (johon viitataan yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdassa) säädetään — implisiittisesti mutta väistämättömästi —, että sitovan tariffitiedon antaminen edellyttää, että se on tullinimikkeistön mukainen, sellaisena kuin tämä on ymmärrettävä ajankohtana, jona tavarat ilmoitetaan tullattaviksi, eli tuonti- tai vientitapahtuman toteutuessa. Jos tämä edellytys, joka näytti täyttyneen sitovaa tariffitietoa annettaessa, ei enää täyty liiketoimen toteutumishetkellä, tulliviranomaisilla on oikeus kumota sitova tariffitieto tai muuttaa sitä. Jos katsottaisiin, ettei tällaista kumoamista tai muuttamismahdollisuutta ole sitovan tariffitiedon koko voimassaoloaikana (eli kuuden vuoden aikana), taloudellisten toimijoiden välinen kilpailu vääristyisi tavalla, jota ei voida hyväksyä. Alankomaiden hallituksen mukaan tällainen kumoamista tai muutostoimenpide ei myöskään ole ristiriidassa luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, koska yhteisön tullikoodeksin 12 artiklan 6 kohdan mukaan sitovan tariffitiedon saaja voi jatkaa sen käyttöä tietyn ajan.

31. Komissio toteaa samansuuntaisesti, että yhteisön tullikoodeksin 9 artiklan 1 kohta ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohhta yhdessä mahdollistavat sen, että kansalliset tulliviranomaiset voivat muuttaa sitovaa tariffitietoa tai kumota sen korjatakseksi tavaroiden tariffiluokittelussa tekemänsä virheet. Komission mukaan tämä kanta ei ole ristiriidassa sen enempää sen periaatteen kanssa, jonka mukaan sitovan tariffitiedot sitovat tulliviranomaisia tullivelkojen tai vientitukien määriä todettaessa, kuin luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, koska edellä mainituissa yhteisön tullikoodeksin säännöksissä on ensinnäkin selvästi säädetty sitovan tariffitiedon kumoamis- tai muuttamismahdollisuudesta, joten sen pysyttämiseen ei voi olla mitään perusteltua luottamusta, ja koska sitovan tariffitiedon saaja voi toiseksi jatkaa sen käyttämistä kuuden kuukauden ajan sen kumoamisen jälkeen, joten oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen on turvattu.

V Asian tarkastelu

32. Aluksi on korostettava, ettei kummasakaan ennakkoratkaisupyynnössä ole selvitetty, onko riidanalaisissa sitovissa tariffitiedoissa mainitussa tariffiluokittelussa todellakin tullinimikkeistön tulkinnasta johtuva virhe. Vaikka tulliviranomaiset väittävät tehneensä tältä osin virheen sitovia tariffitietoja antaessaan, asiakirja-aineistossa ei ole mitään sellaista, minkä perusteella virhettä, jonka on väitetty tapahtuneen, voitaisiin pitää toteen näytettynä.

33. Sitovan tariffitiedon antaneet tulliviranomaiset nimittäin ovat ainoastaan tarkastelleet perusteellisemmin tullinimikkeistöä ja kyseessä olevien tavaroiden siitä seuraavaa tariffiluokittelua sekä Timmermansin tapauksessa käyneet tältä osin keskusteluja pelkästään läheisen tullialueen viranomaisten kanssa. Ei voida katsoa, että näiden seikkojen perusteella voitaisiin todeta varmuudella, että virhe on näytetty toteen.

34. Tästä seuraa, että tulliviranomaiset ovat näissä olosuhteissa kumonnet sitovat tariffitiedot harkinnanvaraisesti eli sen perusteella, että ne ovat muuttaneet omaa tulkintaansa tullinimikkeistön osalta.

35. Mielestäni ennakkoratkaisukysymys on näin ollen ymmärrettävä niin, että sillä pyritään selvittämään, onko yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohtaa yhdessä tulkittava siten, että tulliviranomaisilla on näiden säännösten perusteella oikeus kumota antamansa sitova tariffitieto harkinnanvaraisesti, jos ne muuttavat tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa (pelkästään oman arviointinsa perusteella käyttäen sitä ennen mahdollisesti pelkkiä keskusteluja läheisen tullialueen viranomaisten kanssa).

36. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on korostanut edellä mainitussa asiassa Lopex

Export antamassaan tuomiossa, ”sellaisen asetuksen antaminen, jossa säädetään tulliviranomaisten velvollisuudesta antaa hallintoa tietyin täsmällisesti määrätyin edellytyksin sitovia tietoja, on osoittautunut välttämättömäksi, jotta taloudellisille toimijoille voidaan taata tietty oikeusvarmuus niiden harjoittaessa toimintaansa sekä tulliviranomaisten työn helpottamisen että yhteisön tullioikeuden yhtenäisemmän soveltamisen takia”.¹⁹ Näihin tavoitteisiin on pyritty asetuksella N:o 1715/90 ja yhteisön tullikoodeksin käyttöön ottamisesta myöhemmin annetulla asetuksella erityisesti siinä muodossa, jossa sitä sovelletaan pääasiaan.

37. Ratkaistaessa, onko jäsenvaltioiden tulliviranomaisilla yhteisön tullikoodeksin 9 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan perusteella oikeus kumota sitova tariffitieto harkinnanvaraisesti, jos ne muuttavat sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa, on otettava huomioon nämä tavoitteet ja käyttöön otetun järjestelmän yleinen rakenne. Mielestäni kysymykseen on ehdottomasti vastattava kieltävästi.

38. Kuten edellä on jo todettu, yhteisön tullikoodeksin 12 artiklan 2 ja 4 kohdassa säädetään, että sitova tariffitieto sitoo tulliviranomaisia tiedon saajaan nähden tavarantarkastuksen osalta pääsääntöisesti kuuden vuoden ajan tiedon antamisesta lukien. Tämän periaatteen taustalla on ajatus, että taloudelliselle toimijalle on

¹⁹ — Tuomion 19 kohta.

annettava tiettyjä takeita tai vakuutuksia niiden tavaroiden myöhemmästä tariffiluokittelusta, joiden tuontia tai vientiä toimija suunnittelee, kun otetaan huomioon ne huomattavat vaikeudet, joihin toimija saattaa tällä alalla törmätä sen vuoksi, että tullinimikkeistö on luonteeltaan erittäin tekninen.²⁰

39. Vain sitova tariffitieto voi nimittäin tarjota tällaiset takeet. Vain tällaisen tiedon perusteella taloudellinen toimija voi ennakoita riittävän luotettavasti, miten tavarat kyseisessä tapauksessa luokitellaan, ja näin ollen, millaisessa tariffitilanteessa (tulli/vientituki) toimija toteuttaa kyseessä olevien tavaroiden osalta suunnittelemansa tuonti- tai vientitapahtumat.²¹ Koska sitova tariffitieto pääsääntöisesti sitoo kuuden vuoden ajan, sen saaja pystyy tiedon antamishetkellä tekemään pidemmän tai lyhyemmän aikavälin ennusteita, päättämään perustellusti siitä, mille tavaroiden myyntimarkkinoille se sijoittautuu, ja tekemään tarvittavat investoinnit. Tällä ennakoitavuudella on epäilemättä ratkaiseva merkitys erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kannalta, koska on vaarana, että

20 — Asetuksen N:o 1715/90 viidennessä perustelukappaleessa korostettiin, että tiedot, jotka koskevat tavaroiden luokittelua tullinimikkeistöön, ovat taloudellisten toimijoiden kannalta tärkeitä ja hyödyllisiä tietojen ryhmä, mikä johtuu siitä, että yhdistetty nimikkeistö ja siitä johdetut yhteisön nimikkeistöt ovat erittäin teknisiä.

21 — On syytä täsmentää, että sitovassa tariffitiedossa esitetty tariffiluokittelu ei vaikuta siihen, mikä on se tästä luokittelusta johtuva tullien tai vientitukien määrä, jota sovelletaan kyseessä olevia tavaroita koskevien tullimuodollisuuksien täyttämiskohdaksi. Tätä korostettiin asetuksen N:o 1715/90 seitsemännessä perustelukappaleessa. Käytäntö osoittaa, että nämä määrät vaihtelevat jatkuvasti sen mukaan, miten markkinat kehittyvät.

sitovassa tariffitiedossa esitetyn tariffiluokittelun muuttaminen (silloin kun muutos ilmenee maksettavien tullien kasvuna tai saatavien vientitukien pienemisenä) heijastuu merkittäväällä tavalla suunnitellun liiketoimen kustannuksiin siten, että liiketoimen toteuttamisella on lopulta vain vähän tai ei mitään merkitystä tai että se peräti aiheuttaa yritykselle suuria vaikeuksia.

40. Kun otetaan huomioon tavaroiden tariffiluokittelun ja siitä taloudellisille toimijoille aiheutuvien seurausten merkitys, tulliviranomaisten on sitovia tariffitietoja antaessaan osoitettava erityistä huolellisuutta varmistamalla erityisesti siitä, että niillä on käytettävissään kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta ne pystyvät ilmaisemaan kyseisten tavaroiden tariffiluokittelua koskevan kantansa asiaan perehtyneinä.²²

41. Tämän huolellisuusvelvollisuuden noudattaminen on erityisen välttämätöntä, koska soveltamisasetuksen 11 artiklan mukaan jäsenvaltion toimivaltaisten tulliviranomaisten antama sitova tariffitieto sitoo samoin edellytyksin kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisia. Tämä periaate merkitsee, että sen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla, jossa tiettyjä tavaroita koskevat tullimuodollisuudet täytetään, ei ole

22 — Ks. vastaavasti soveltamisasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohta.

oikeutta poiketa toisen jäsenvaltion toimivaltaisten tulliviranomaisten (etenkään sen jäsenvaltion tulliviranomaisten, johon kyseisen sitovan tariffitiedon saaja on sijoittautunut) samojen tavaroiden osalta antaman sitovan tariffitiedon sanamuodosta.²³ Tämä periaate merkitsee myös, että toisiaan vastaavien tavaroiden tariffiluokittelu ei voi vaihdella jäsenvaltioittain kunkin jäsenvaltion tulliviranomaisten toisistaan poikkeavien arviointien perusteella, koska muutoin vaarannetaan sen tavoitteen saavuttaminen, että tullinimikkeistöä sovellettaisiin yhteisössä yhdenmukaisesti; tällä tavoitteella pyritään nimenomaan estämään niiden taloudellisten toimijoiden, joita asia koskee, välisen syrjinnän kehittyminen.²⁴

42. Kaikki nämä toteamukset osoittavat, että sitova tariffitieto on saajaansa nähden sitova ja että tällä on oikeus käyttää sitä. Sitova tariffitieto ei näin ollen sido pelkästään sen antaneita tulliviranomaisia vaan kaikkia muitakin jäsenvaltioiden tulliviranomaisia.

43. Vain hyvin erityisluonteisissa olosuhteissa sitova tariffitieto on vailla sitovuutta mitättömyyden johdosta tai menettää sito-

vuutensa niin, ettei sen saajalla ole tai ei enää ole oikeutta käyttää sitä. Nämä olosuhteet on lueteltu tyhjentävästi yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 4 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa. Koska näissä säännöksissä säädetään poikkeuksista periaatteeseen, jonka mukaan sitova tariffitieto sitoo tulliviranomaisia sen saajaan nähden, niitä on tulkittava suppeasti.

44. Huomautan, että yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 4 kohta ja 5 kohdan a alakohdan i ja ii alakohhta koskevat nimenomaan tulliviranomaisista riippumattomia olosuhteita (jotka liittyvät sitovan tariffitiedon saajiin tai yhteisön toimieliimiin) eivätkä olosuhteita, joiden ilmeneminen johtuu yksinomaan tulliviranomaisista. Sitä vastoin on todettava, että yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja 9 artiklan sanamuodon, johon on viitattu, perusteella ei voida esittää mitään selvää ratkaisua tähän. Kyseiset säännökset eivät mielestäni näin ollen kata tilannetta, jossa tulliviranomaiset täysin itsenäisesti (pelkästään oman arviointinsa perusteella) muuttavat sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkin- taansa, kuten on tapahtunut pääasioissa. Seuraavaksi pyrin näyttämään tämän toteen.

45. Aluksi on muistutettava, että yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, että sitova tariffitieto

23 — Ks. soveltamisasetuksen 6 artiklan 1 kohta, jossa säädetään, mille tulliviranomaisille sitovaa tariffitietoa koskeva hakemus on osoitettava.

24 — Julkisiamies Tesaro on em. asiassa Hewlett Packard France esittämässään ratkaisuehdotuksessa (5 kohdan neljäs alakohhta) jo todennut näin asetuksen N:o 1715/90 osalta.

on mitätöitävä, jos se perustuu hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin. Kuten edellä on jo todettu, näissä säännöksissä viitataan nimenomaan olosuhteisiin, jotka johtuvat pääasiallisesti sitovan tariffitiedon saajan — eikä tulliviranomaisten — käyttäytymisestä, vaikka tulliviranomaisten onkin sitovaa tariffitietoa antaessaan osoitettava tiettyä huolellisuutta varmistumalla siitä, että hakijan toimittama asiakirja-aineisto on täydellinen.²⁵

46. Yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohta kattaa tilanteen, jossa sitova tariffitieto ei ole sen antamisen jälkeen (ja sen voimassaolokautana eli kuuden vuoden kuluessa sen antamisesta) annettun yhteisön asetuksen mukainen. Yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Lopex Export antamassaan tuomiossa tarkastellut tätä tilannetta käsitellessään ennakkoratkaisukysymystä, joka koski nyt voimassa olevia säännöksiä vastaavien asetuksen N:o 1715/90 13 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan säännösten pätevyyttä.²⁶

25 — Nyt esillä olevassa asiassa on kiistatonta, että Hoogenboom on sitovaa tariffitietoa koskevia hakemuksia tehdesään toimittanut tarkat ja täydelliset tiedot (ks. ennakkoratkaisupyyntöön 2.3 kohta ja komission huomautusten 18 kohta). Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole Timmermansin osalta esittänyt selvitystä tästä seikasta, oletan, että tilanne on sama myös tässä tapauksessa.

26 — Tässä säännöksessä säädettiin, että ”jos aikaisempi tariffitieto ei ole enää tullinimikkeistön muuttamisesta annettun asetuksen tai tavaroiden luokittelusta tullinimikkeistöön annettun tai tähän vaikuttavan asetuksen antamisen jälkeen kyseisessä asetuksessa säädetyin mukainen, tämä tariffitieto lakkaa olemasta voimassa kysymyksessä olevan asetuksen tullessa voimaan”.

47. Yhteisöjen tuomioistuin on tässä yhteydessä täsmentänyt, että ”kuten neuvosto ja komissio ovat oikein korostaneet, sitovan tariffitiedon tarkoituksena on antaa taloudelliselle toimijalle asiasta täysi varmuus, silloin kun tavarain luokittelu voimassa olevaan tullitariffiin on epäselvää, ja näin suojata toimijaa siltä, että tulliviranomaiset muuttavat myöhemmin kantaansa tavaroiden luokittelusta”.²⁷ Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että ”tariffitiedon tarkoituksena ei sitä vastoin ole eikä voikaan olla se, että sillä taattaisiin taloudelliselle toimijalle se, että sitä tariffinimikettä, johon taloudellinen toimija vetoaa, ei myöhemmin muuteta yhteisön lainsäätäjän antamalla säädöksellä”.²⁸

48. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut vielä, että tämä periaate ilmenee selvästi ja täsmällisesti kyseisten säännösten sanamuodosta, joten säännökset täyttävät oikeusvarmuuden takaamista koskevat vaatimukset (koska taloudelliset toimijat voivat niiden perusteella saada yksiselitteisesti tietoonsa oikeutensa ja velvollisuutensa), ja että on vastaavasti poissuljettua, että taloudellisilla toimijoilla voisi pelkästään sitovan tariffitiedon nojalla olla perusteltu luottamus siihen, että kysymyksessä olevaa tariffinimikettä ei muuteta yhteisön lainsäätäjän antamalla säädöksellä.²⁹ Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut tämän perusteella, että kyseessä olevien säännösten tutkimassa ei ole tullut esille seikkoja, jotka vaikuttaisivat niiden pätevyyteen.³⁰

27 — Em. asia Lopex Export, tuomion 28 kohta.

28 — Em. asia Lopex Export, tuomion 28 kohta.

29 — Em. asia Lopex Export, tuomion 28 ja 29 kohta.

30 — Em. asia Lopex Export, tuomion 31 kohta.

49. Mielestäni tällaisessa sitovan tariffitiedon voimassaolon lakkaamistapauksessa kysymys on olosuhteista, jotka poikkeavat perustavanlaatuisesti olosuhteista, joihin on vedottu pääasioissa. Tällainen voimassaolon lakkaaminen nimittäin edellyttää, että yhteisön toimielimet antavat asetuksen eli että sovellettavan oikeuden tilaa muutetaan yhteisössä, eikä siihen riitä pelkästään se, että tulliviranomaisten sovellettavan oikeuden osalta — alueellisella tai jopa kansallisella tasolla — vapaasti omaksuma tulkinta muuttuu, sillä tätä olisi vaikea sovittaa yhteen tullinimikkeistön yhtenäistä soveltamista koskevan tavoitteen kanssa ja sen ajatuksen kanssa, että on estettävä taloudellisten toimijoiden välisen syrjinnän muodostuminen.

50. Sama koskee yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa. Siinä kylläkin säädetään, että sitova tariffitieto lakkaa olemasta voimassa, jos tulee ristiriitaiseksi relevantin tullinimikkeistön tietyn tulkinnan kanssa. Tulkinnalla, johon viitataan yhteisön tasolla, ei kuitenkaan ole mitään tekemistä sen tulkinnan kanssa, johon on vedottu pääasioissa. Kysymys ei ole pelkästään aste-erosta vaan luonne-erosta. Edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettu tulkinta nimittäin perustuu yksinomaan kyseessä olevan nimikkeistön selityksiin tehtyyn muutokseen tai yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon. Tällaisten toimenpiteiden tai päätösten tavoitteena kuitenkin väistämättä on sen takaaminen, että tullinimikkeistöä sovelletaan yhteisössä oikein ja yhdenmukaisesti, ja niillä väistämättä on

tällainen vaikutus. Toimenpiteet ja päätökset on suunnattu nimenomaan kaikille jäsenvaltioiden tulliviranomaisille siinä tarkoituksessa, että viranomaisia ohjattaisiin tullinimikkeistön täytäntöönpanossa ja siten estettäisiin tulkintavirheet ja -erot tällä alalla.

51. Mielestäni yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdassa on väistämättä samalla tavoin kysymys tullinimikkeistön oikeasta ja yhdenmukaisesta soveltamisesta.

52. Komissio on lisäksi tehnyt tämän säännöksen (samoin kuin soveltamisasetuksen 9 artiklan³¹) perusteella jo useita päätöksiä poistaakseen itsepintaiset tulkintaerot tai alalla esiintyvät toteen näytetyt virheet, jotka ovat johtaneet sitovien tariffitietojen ristiriitaisuuksiin (eli ristiriitaisuuksia sellaisten sitovien tariffitietojen välillä, joita tiettyjen jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat antaneet yhdistetyn nimikkeistön tulkintaa koskevien yleissääntöjen vastaisesti tai sellaisen asetuksen vastaisesti, jossa määrätään, miten tavara on luokiteltava tullinimikkeistöön, ja toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten

31 — On täsmennettävä, että asiassa on merkitystä ainoastaan tämän artiklan 1 kohdalla mutta ei 2 kohdalla. Kuten istunnossa on todettu, sitovasta tariffitiedosta ei nimitäin aiheudu sen saajalle mitään velvollisuuksia, toisin kuin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä.

oikein antamien sitovien tariffitietojen välillä).³²

53. Komissio on näissä päätöksissään velvoittanut virheellisiä sitovia tariffitietoja antaneet tulliviranomaiset kumoamaan nämä tariffitiedot mahdollisimman pian ja samalla muistuttanut, että soveltamisasetuksen 14 artiklan 1 kohdassa (yhdessä yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 6 kohdan kanssa) säädetään, että kyseisten sitovien tariffitietojen saaja voi tarvittaessa käyttää niitä tietyn ajan.

54. Nämä aiemmat tapaukset valaisevat merkittävällä tavalla yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja 9 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

55. Ne tukevat osittain Alankomaiden hallituksen ja komission puoltamaa tulkin-

taa erityisesti siltä osin kuin on kysymys yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohdasta, jossa säädetään, että ”asianomaiselle myönteinen päätös [kuten sitova tariffitieto] on — — kumottava tai sitä on muutettava, jos yksi tai useampi sen tekemisen edellytyksistä ei ole täytynyt tai ei enää täyty”.

56. Voidaan nimittäin olettaa, että sitovassa tariffitiedossa esitetty tariffiluokittelu on sovellettavan tullinimikkeistön mukainen, koska luokittelua koskevan ratkaisun ovat tehneet tulliviranomaiset eli kansalliset viranomaiset, joilla on parhaat edellytykset tuntea alaan liittyvät erilaiset tekniset hienoudet. Näin ollen voidaan katsoa Alankomaiden hallituksen ja komission tavoin, että tariffiluokittelu on pätevä vain, jos se vastaa sovellettavaa tullinimikkeistöä, joten silloin, kun tämä vastaavuusvaatimus ei täyty tai ei enää täyty, sitova tariffitieto on kumottava yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

57. Tämä tulkinta vastaa yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan edellä tarkasteltua merkityssisältöä, koska i ja ii alakohdassa säädetään, että sitova tariffitieto lakkaa olemasta voimassa, jos siinä esitetty tariffiluokittelu ei enää ole sovellettavien oikeussääntöjen mukainen tai jos se tulee ristiriitaiseksi tullinimikkeistöä koskevan velvoittavan tulkinnan kanssa.

32 — Voidaan mainita erityisesti tiettyjen [Ranskan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten antamien] sitovien tariffitietojen voimassaolosta 16 päivänä kesäkuuta 1998 tehty komission päätös 98/405/EY (EYVL L 178, s. 45); tiettyjen [Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten antamien] sitovien tariffitietojen voimassaolosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 tehty komission päätös 1999/637/EY (EYVL L 251, s. 17); tiettyjen [Alankomaiden ja Saksan tulliviranomaisten antamien] sitovien tariffitietojen voimassaolosta 8 päivänä marraskuuta 1999 tehty komission päätös 1999/747/EY (EYVL L 298, s. 37); tiettyjen [Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Pohjois-Irlannin tulliviranomaisten antamien] sitovien tariffitietojen voimassaolosta 29 päivänä joulukuuta 1999 tehty komission päätös 2000/41/EY (EYVL L 13, s. 27) ja eräiden Saksan liittotasavallan antamien sitovien tariffitietojen pätevyyydestä 31 päivänä tammikuuta 2003 tehty komission päätös 2003/97/EY (EYVL L 36, s. 40).

58. Näitä säännöksiä seuraten voidaan katsoa, että sitova tariffitieto on kumottava, jos tulliviranomaiset ovat todella tehneet virheen (jonka on oltava toteen näytetty eikä pelkästään kyseisten viranomaisten itse esiin tuoma) tulkittessaan tullinimikkeistöä ja siten luokitellessaan kyseessä olevan sitovan tariffitiedon kohteena olevia tavaroita tariffiin. Edellä mainitut komission päätökset tukevat tätä ajatusta, koska niissä on veloitettu tietyt tulliviranomaiset kumoamaan sitovat tariffitiedot, joihin sisältyvä tariffiluokittelu on osoitettu virheelliseksi (koska se on ollut yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintäsääntöjen tai kyseessä olevien tavaroiden luokittelua koskevan asetuksen vastainen).

59. En sitä vastoin yhdy siihen Alankomaiden hallituksen ja komission puoltamaan käsitykseen, jonka mukaan tulliviranomaisilla on oikeus kumota sitova tariffitieto, kun ne katsovat harkintansa mukaan (pelkästään omaan arviointiinsa tukeutuen), että ne ovat tehneet virheen tulkittessaan tullinimikkeistöä ja suorittaessaan vastaavaa tariffiluokittelua. Muistutan nimittäin, ettei tällainen kumoaminen ole välttämättä perusteltua, koska virhettä ei välttämättä ole näytetty toteen. Tällaisen kumoamis-mahdollisuuden tunnustamista on lisäksi vaikea sovittaa yhteen sen enempää tullinimikkeistön yhdenmukaista soveltamista koskevan tavoitteen kanssa kuin oikeusvarmuutta koskevan tavoitteen kanssa, johon sitovien tariffitietojen käyttöönnotolla pyritään.

60. Tullinimikkeistön yhdenmukaista soveltamista koskevan tavoitteen osalta katson, että vaikka sitovan tariffitiedon kumoamiseen velvoittavan komission päätöksen tarkoituksena väistämättä on tullinimikkeistön oikean ja yhdenmukaisen tulkinnan takaaminen ja vaikka sillä väistämättä on tällainen vaikutus, samaa ei voida sanoa käytännöstä, jonka mukaan tulliviranomaiset päättävät antamiensa sitovien tariffitietojen kumoamisesta harkintansa mukaan muutettuaan sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa, vaikka on mahdollista, että tulliviranomaiset näin toimiessaan pyrkivät lähentämään omaa tulkintaansa muiden tulliviranomaisten omaksumaan tulkintaan.

61. On nimittäin muistettava, että sitovan tariffitiedon antaneilla tulliviranomaisilla ei — toisin kuin komissiolla — välttämättä ole kokonaisnäkemystä kaikista sitovista tariffitiedoista, joita kaikki muut tulliviranomaiset ovat yhteisössä antaneet samantyyppisten tai samankaltaisten tavaroiden osalta.³³

62. Mielestäni silloin kun tulliviranomaiset katsovat, että ne ovat sitovaa tariffitietoa

33 — Komissiolla on käytettävissään kaikki alaa koskevat tarvittavat tiedot, koska se on velvollinen pitämään tietokantaa, jossa on jäljennökset kaikista annetuista sitovista tariffitiedoista ja niihin liittyvistä tiedoista (soveltamisasetuksen 6 artiklan 3 kohdan k alakohta ja 8 artiklan 1 kohta). Komissio voi toimittaa nämä tiedot niitä pyytävälle tulliviranomaisille (soveltamisasetuksen 8 artiklan 2 kohta). Näin ollen ei ole varmaa, että tulliviranomaiset, jotka aikovat kumota sitovan tariffitiedon omasta aloitteestaan, pitävät huolta siitä, että ne pyytävät tällä tavoin komissiolta tietoja pystyäkseen tekemään ratkaisunsa asiaan perehtyneinä.

antaessaan tulkinneet tullinimikkeistöä väärin, niiden pitää ilmoittaa siitä komissiolle varmistuakseen siitä, että kysymys todella on sellaisesta virheestä, jonka vuoksi on perusteltua kumota kyseinen sitova tariffitieto. Vain tällainen mekanismi on omiaan takaamaan tullinimikkeistön oikean tai ainakin yhdenmukaisen soveltamisen. Se, että on välttämätöntä, että tulliviranomaiset kääntyvät tällä tavoin komission puoleen, johtuu mielestäni sekä niistä oikeusvarmuutta ja tullinimikkeistön yhdenmukaista soveltamista koskevista tavoitteista, joihin sitovien tariffitietojen käyttöönottolla pyritään, että jäsenvaltioilla EY 10 artiklan perusteella olevasta velvollisuudesta harjoittaa yhteisön toimielinten kanssa lojaalia yhteistyötä.³⁴

63. Kuten komissio on huomauttanut istunnossa, sen puoleen kääntyy usein jäsenvaltioiden tulliviranomaisia, jotka kiistävät toisten tulliviranomaisten antamien sitovien tariffitietojen pätevyden niissä omaksutun tullinimikkeistön tulkinnan osalta. Komissio toteaa lisäksi, että sen on silloin arvioitava, onko sen tehtävä kyseisten sitovien tariffitietojen pätevyyttä koskeva päätös, jossa arvostelun kohteeksi joutuneet tulliviranomaiset määrätään kumoamaan antamansa tariffitiedot.

34 — Ks. soveltuvin osin asiassa C-234/89, *Delimitis*, 28.2.1991 annettu tuomio (Kok. 1991, s. I-935, Kok. Ep. XI, s. I-77, 44, 45, 47, 49, 52 ja 53 kohta) siltä osin kuin on kysymys kansallisten tuomioistuinten ja komission toimivallasta sovellettaessa EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa ja 86 artiklaa (joista on tullut EY 81 ja EY 82 artikla) kilpailualalla.

64. Mielestäni voidaan pohtia, onko päätös tarpeen myös silloin, kun tariffitiedon antaneet tulliviranomaiset itse (eivätkä muut tulliviranomaiset) saattavat asian komission käsiteltäväksi, vai voisiko tässä tapauksessa riittää, että komissio lähettäisi kyseisille tulliviranomaisille pelkän kirjeen eli vastauksen, josta päättämiseksi tai jonka toimittamiselle ei olisi asetettu liian raskaita menettelyllisiä vaatimuksia.

65. Oikeusvarmuutta koskevan tavoitteen osalta on todettava, että Alankomaiden hallituksen ja komission puoltama tulkinta on omiaan viemään tehokkaan oikeusvaiikutuksen periaatteelta, jonka mukaan sitova tariffitieto on jo luonteensa puolesta sitova, ja siinä jätetään siten huomiotta yhteisön lainsäätäjän toteuttaman, sitovia tariffitietoja koskevan järjestelmän käyttöönottola tavoiteltu päämäärä, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on tuonut sen esiin edellä mainitussa asiassa *Lopex Export* antamassaan tuomiossa.³⁵ Sitovien tariffitietojen sitovuutta koskeva periaate nimittäin menettäisi sisältönsä, jos tulliviranomaisilla olisi oikeus peruuttaa antamansa sitova tariffitieto harkintansa mukaan pelkästään sillä perusteella, että ne ovat oman ilmoituksensa mukaan tehneet virheen tulkitessaan tullinimikkeistöä tai muuttaneet tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa.

66. On joka tapauksessa todettava, että kun otetaan huomioon tämä oikeusvarmuutta koskeva tavoite, minun on vaikea kuvitella, että yhteisön lainsäätäjä olisi

35 — Tuomion 19 ja 28 kohta.

voinut tyytyä antamaan sitovien tariffitietojen saajien intresseille pelkästään väliaikaista suojaa (yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 6 kohdassa säädettyjen menettelysääntöjen mukaisesti) siinä (hylkäämässäni) vaihtoehdossa, että tulliviranomaisilla olisi (yhteisön tullikoodeksin, sellaisena kuin se on muutettuna, 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan perusteella) oikeus kumota tariffitieto riidanalaisissa olosuhteissa.

67. Tältä osin on todettava, etten pidä vakuuttavina komission istunnossa esittämiä selityksiä, joiden mukaan tämän suojan kesto vastaa tavaroiden tavanomaisia (noin kuuden kuukauden pituisia) toimitusaikoja, joten sitovan tariffitiedon saaja ei väistämättä joudu kärsimään tiedon kumoamisesta, koska saaja voi käyttää sitä tämän ajan ja siten saattaa myyntitapahtuman päätökseen.

68. Ensinnäkään ei voida pitää poissuljettuna, että tiettyjen sopimusten mukaiset toimitusajat ovat tätä pidempiä. Siinäkin tapauksessa, että suoja kestoajaksi todella vastaisi kyseessä olevien tavaroiden toimitusaikaa, ei voida pitää poissuljettuna, että sitovan tariffitiedon kumoamisella on vakavia vaikutuksia kyseisen taloudellisen toimijan myyntitoiminnalle.

69. Vaikka sitovan tariffitiedon saaja tällaisessa tilanteessa todella pystyisikin käyttämään tietoa täytettäessä kyseisiä tavaroita koskevia tullimuodollisuuksia, saaja ei

enää pystyisi käyttämään sitä myöhemmin myydessään samanlaisia tavaroita. Taloudellinen toimija voi sitovan tariffitiedon kumoamisen johdosta joutua vaikeaan tilanteeseen, koska kumoaminen on omiaan tekemään tyhjiksi toimijan ennakoarviot samanalaisten tavaroiden tariffiluokittelusta ja siten suuressa määrin kyseenalaistamaan toimijan myyntipolitiikan ja investointien relevanssin erityisesti siinä tapauksessa, että toimintaa harjoitetaan pienessä tai keskisuuressa yrityksessä ja sitova tariffitieto kumotaan pian sen antamisen jälkeen eli huomattavasti ennen sen kuusivuotisen voimassaoloajan päättymistä.

70. Tällainen tilanne tuskin on sopusoinnussa tariffitietojen käyttönotolla tavoitellun päämäärän kanssa eli sen kanssa, että taloudelliselle toimijalle annetaan merkittävät takeet tavaroiden tariffiluokittelusta, jotta tämä pystyisi harjoittamaan toimintaansa tyydyttävissä olosuhteissa. Tältä osin on todettava, että vaikka ymmärrän, että yhteisön lainsäätäjä on kyseeseen tulevia intressejä (sitovien tariffitietojen saajien intressejä ja tullinimikkeistön oikeaan ja yhdenmukaiseen soveltamiseen liittyviä intressejä) vertailtuaan säätänyt, että sitovien tariffitietojen saajien intresseille annetaan pelkästään väliaikaista suojaa, silloin kun tariffitiedot tulevat ristiriitaisiksi yhteisöjen toimielinten ja erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen tullinimikkeistön osalta omaksuman tulkinnan kanssa, minun on vaikea kuvitella yhteisön lainsäätäjän tarkoittaneen, että sitovien tariffitiei-

tojen saajiin sovelletaan tällaista järjestelmää siinä tapauksessa, että tulliviranomaiset kumoavat tariffitiedot harkintansa mukaan.

71. Ennakkoratkaisukysymykseen on näin ollen vastattava, että yhteisön tullikoodek-

sin, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohtaa on yhdessä tulkittava siten, että sitovan tariffitiedon antaneilla tulliviranomaisilla ei näiden säännösten perusteella ole oikeutta kumota tariffitietoa harkinnanvaraisesti, jos ne muuttavat sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa.

VI Ratkaisuehdotus

72. Kaiken edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa *Gerechthof te Amsterdamin* ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä joulukuuta 1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 9 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohtaa on yhdessä tulkittava siten, että sitovan tariffitiedon antaneilla tulliviranomaisilla ei ole oikeutta kumota tariffitietoa harkinnanvaraisesti, jos ne muuttavat sovellettavaa tullinimikkeistöä koskevaa tulkintaansa.